

Тия болезнени ~~жажди~~ призови едва се долавят сред тишината на ония години, когато всеки нов опит на изгнаниците завършва с нови беди за тях; затова поетът, след като се разделил с старите си другари, утешава носталгията си ~~жажди~~ като се вдълбочава в строг научен труд.

Минават още две години преди да имаме за него положителни известия. На 6 октомври 1306 година маркиз Франческино Маласпина назначава от свое име както и от името на маркиз Мороело ди Джовагало и внуките си, Данте Алигиери ³⁰ свой пълномощник в помирителното дело с епископа Антонио да Камила, с което се слагало край на дългогодишни разпри и насилия; като получил тази поръчка в Сардана, веднага Данте се изкачил до Кастелнуово в Магра и разменил с епископа помирителната целувка. Почтената длъжност и важността на ~~жажди~~ постъпката доказват колко е ~~била~~ ^{на} голяма почитта на която Данте се радвал при семейство Маласпина, ~~жажди~~ което той бил гост от известно време. Такива ще са били по-достойните му занимания при дворовете, които не унижавали надменния му нрав и ~~жажди~~ не го оставляли да чувствува тъй горчив "чуждия хляб"; затова той, инак тъй пестелив в хвалбите, запазил всичката си признателност към рода Маласпина, великодушни продължители на рицарските традиции на своя дом, като им написал блескава похвала, отпращайки си с безсмъртна поезия за любезното гостоприемство:

"*La festa che la vostra onta onta
grida i signori e grida la contessa,
si che ne sa chi non vi fu amore...
... Vostra gente onata non vi sperga
il prego di le forza e de le grida.*" (цит. VIII, 14-18)
споменато

/А славата що вам днес прави чест,
тя господари и земи прославя,
че знай и този, който няма вест./

Пребиванието в Вал ди Магра е ~~жажди~~ и в едно писмо на Данте до Мороело Маласпина, ~~жажди~~, че, "макар и далеч от "любимия двор", поетът оставал свързан с топла преданост към своите гостоприемни домакини. Към това писмо е прибавена и една песен: "Любов, от която все пак ще се оплака", което сочи, че в Казентино Данте е бил влюбен в някаква жена. Факт, който очудва мнозина от почитателите му. Има известни съмнения в искреността на чувството и в датата на тази песен, ~~жажди~~ но твърде вероятно е тя да е писана към 1307 година.

И ето, че отново започват пълните с неизвестност години чак до 1310, така, че за тях може да се съди само по догадки и затова мненията са най-различни. Ако се признае за Дантов син онъ Джовани Алигиери, който се сочи в документа издаден през 1308 година в "Ука, може да се помисли, че тогава в същия град се е намирал и бащата, който ~~жажди~~ в такъв случай се е познавал с благородната дама Джентука, спомената в "Чистилище". ^{Към} Същата тази година, ако трябва да вярваме на една ~~жажди~~ легенда, можем да ~~приблизим~~ отнесем едно Дантево посещение в мънастир ^{и месимелца} Санта Кроche del Корво при устието на река Магра.